

CRUCE ȘI ÎNVIERE

In hoc signo vinces

Publicație a Comunității Bisericii
Române Unite cu Roma
Greco – Catolică

Flaminia - Euclide - Roma Nord

◇◇◇◇◇

Anul IX, nr. 3 (53)

Mai - Iunie - Iulie 2014

◇◇◇◇◇

Resp. Pr. Serafim Vescan Iulian

În acest semn vei învinge

*"Tu ești Petru și pe această
piatră voi zidi Biserica Mea, și
porțile iadului nu o vor birui.
Ție îți voi da cheile Împărăției
cerurilor; orice vei lega pe
pământ, va fi legat și în cer,
și orice vei dezlega pe pământ
va fi dezlegat și în ceruri."*

(Mt. 16,18-19)

SACRAMENTUL UNGERII BOLNAVILOR ÎN PAROHIA DIN FLAMINIA - ROMA NORD

După încă o săptămână de muncă și trudă pe un pământ străin a sosit și mult așteptata zi de duminică. Binecuvântata zi de Duminică 06.04.2014 zi de primavară în Cetatea eterna. Mulțumim bunului Dumnezeu pentru tot, inclusiv pentru Capella din via Flaminia unde credincioșii din Parohia Flaminia Roma-Nord putem să ne rugăm, să înălțăm spre cer rugăciunea noastră în limba romană. Mulțumim lui Dumnezeu și pentru preotul Serafin Vescan Iulian care nu pierde ocazia de a invita și alți preoți pentru a Concelebra Sfânta Liturghie. La ora 9 dimineața un grup de credincioase recită și cântă rugăciunea Calea Crucii - cele 14 stări parcurse de Domnul nostru Isus Cristos de la condamnare până la moartea Sa, amintindu-ne de Sfintele Sale Patimi îndurate pentru răscumpărarea și mântuirea noastră a oamenilor, faptură mărginită - limitată care fără credința nu ne-am putea înalta la Tainele lui Dumnezeu celui nemărginit.

La ora 10 părintele Serafin ne anunță că v-a Concelebra Sfânta Liturghie cu pr. Vasile Orghici, pr. Gheorghe Cristescu și pr. Alin Bolduț. Doi dintre preoți se organizează pentru spovadă și doi încep Sfânta Liturghie secundată de doi teologi de la Colegiul Pio Romeno - Andrei Roman și Daniel Achim. Înălțătoarea și Divina Liturghie ne înalță cu sufletul la cer și totodată coboară cerul la noi cei muritori.

Ca o coordonată a Calendarului Creștin Liturgic ne găsim în Duminica a 5-a a Marelui și Sfântului Post, Duminica care ne amintește atât în Evanghelie cât și în Apostol pe cuvioasa maică Maria Egipteanca. După o scurtă dar elocventă predică ținută de pr. Vasile Orghici, Sfânta Liturghie își reia cursul firesc și ajunge la Euharistie, moment în care Domnul nostru Isus Cristos sub forma pâinii și a vinului ne așteaptă pe toți pentru ca El Regele Regilor stă la ușa sufletului fiecăruia dintre noi, pentru că Dumnezeu este iubire - iubire necondiționată pentru că nu cere nimic în schimb. Credincioșii se împărtășesc în număr mare iar fața lor se luminează și sufletele lor primesc pacea și liniștea lui Isus Îndurător. Am făcut o afirmație: credincioșii s-au împărtășit în număr mare - vreau să aduc la cunoștința tuturor celor care citesc acest articol chemarea și strigătul pe care-l auzim în fiecare Sfântă Liturghie și predică, chemare pe care preoții BRU de aici din Cetatea Eterna ni-l adresează continuu și care s-a înțeleș și pus în practică pentru că viața fără DUMNEZEU nu are nici un sens, deci

preoții fac voia lui Isus explicând credincioșilor în ce a constat acea sete pe care Isus o avea pe cruce - sete de suflete care să-l adore și care să se unească cu El. Când creștinii îngenunchiază pentru a primii Sfânta Euharistie, pe fețele preoților noștri se poate citi un sentiment de împlinire și bucurie pe care cuvintele noastre sunt prea sărace pentru a putea explica aceasta. În concluzie: Jertfa de pe Calvar de acum 2000 de ani nu a fost în zadar iar atunci când Isus coboară pe altar și are loc Prefacerea prin rostirea de către preoți a acelor cuvinte mistice, Isus coboară mai ales pentru noi creștinii de rând, bulversați de lumea mercantilă în care trăim, dar la care credința în Isus rămâne de neclintită, Corul intonează Păcatele, Sfânta Liturghie s-a sfârșit, preoții dau Binecuvântarea și ung cu mir credincioșii.

În fiecare primă Duminică din lună, parohul Serafim celebrează rugăciunea Maslului atât pentru numeroasele cereri pe care le are din partea credincioșilor cât și din convingere proprie cunoscând foarte bine cât de eficientă este această Taină - Sacrament și câtă nevoie avem de ea. Așa cum am scris în titlu, Maslul se celebrează cu un scop - vindecarea bolnavilor prin ungerea cu ulei sfințit, Rugăciunea cuprinde de șapte ori Apostolul și șapte Evangheliile. Știm cu toții că în momentele cele mai grele ale vieții, în boli și necazuri, făptura umană cedează de cele mai multe ori sub greutatea lor, dar creștinii adevărați aleargă la doctorul sufletului numit Isus. Atunci când ne simțim bolnavi atât în corpul și în sufletul nostru are loc o luptă între bine și rău, dar apelând la preot cu încredere așa cum scrie în primul Apostol și în Epistola Catolică a Sf. Iacob are loc vindecarea pentru că preotul își înalță rugăciunea la Isus, iar El este întotdeauna Învingător asupra răului. Convinși că preoții îl reprezintă pe Isus, participăm la această Taină-Sacrament iar în timp ce preoții, patru la număr, citesc pe rând Evangheliile și ung creștinii cu ulei binecuvântat, credincioșii se strâng în jurul lor, acoperindu-și capetele cu veșmintele preotești. Știm cu toții că Domnul nostru Isus Cristos se folosește de aleșii săi trimițându-i în mijlocul nostru pentru a ne întări și lumina credința. Deoarece rugăciunea spusă în comun este mai eficientă în timpul Maslului, cerem cu toată încrederea ajutorul Domnului nostru Isus Cristos, a Preacuratei Fecioare Maria a Îngerilor și a Sfinților. Câte haruri se revarsă asupra noastră în timpul acestei rugăciuni puternice, rugăciuni care denotă dimensiunea spirituală atinsă de preoții noștri, dimensiune la care se ajunge prin perseverență în rugăciune, trăirea Evangheliei și

punerea ei în practică pentru că credința fără fapte nu este validă, este moartă. În timpul Maslului preoții fac semnul Sfintei Cruci, cu ulei pe care l-au binecuvântat, pe creștini, pe obiecte, pe icoanele aduse de aceștia și un sentiment de ușurare a sufletului și vindecare a trupului ne învăluie și ne duce acasă în Bisericile noastre unde am crescut. Impresionant a fost pentru mine Sacramentul Ungerii bolnavilor care se celebrează în Biserica Universala în 12 februarie la data când este sărbătorită Sfânta Fecioară Maria de Lourdes ca o dovadă că bisericile au în comun această practică. Rugăciunea Maslului s-a sfârșit, preoții dau Binecuvântarea și fac semnul Sfintei Cruci încă o dată cu ulei sfințit pe frunțile credincioșilor și pentru toți cei care citesc aceste rânduri doresc să vă salut cu salutul creștinesc specific Bisericii noastre: Cu Blândul Isus, să vă Binecuvinteze Fecioara de sus.

Simona Pop

**PAROHIA FLAMINIA-EUCLIDE - ROMA-NORD ȘI DELLE COPPELE
LA SĂRBĂTOAREA POPOARELOR, ROMA**

O resursă umană interetnică - internazională de a fi recunoscută și integrată! Duminică 18 mai, 2014, la ora 12,30 s-a desfășurat la Roma, în Bazilica San Giovanni în Lateran, a XXIII-a ediție a Sărbătorii Popoarelor. Tema fundamentală a acestui eveniment a fost: "Una ricchezza da accogliere/O bogăție binevenită". Evenimentul a fost promovat și organizat de misionari scalabrinieni, de departamentele pentru emigranți și caritas ale diecezei de Roma și în colaborare cu Primaria Romei și cu comunitățile emigrante catolice de pe teritoriul diecezei de Roma. Acest eveniment are loc în fiecare an în a treia duminică din luna mai. Organizatorii evenimentului doresc să scoată în evidență prezența și împărtășirea caracterului multicultural și multiethnic al comunităților de emigranți prezenți la Roma, care trăiesc, participă și contribuie prin muncă, taxe, diversitate spiritual-culturală și prin credința lor catolică la edificarea Romei și a diecezei de Roma.

Sfânta Liturghie a fost celebrată de Cardinalul Peter Turkson, președintele Consiliului Pontifical pentru Justiție și Pace. În cadrul sfintei Liturghii membrii ai celor 26 de comunități catolice prezente în Basilica, și-au exprimat diversitatea și frumusețea particulară fiind părtași prin cântece și imnuri la Dumnezeuasca Liturghie. Din partea diasporei române unite din dieceza de Roma au participat comunitățile parohiale de la Flaminia Euclide Roma Nord, reprezentată de pr. protopop Iulian Serafim Vașcan și comunitatea de la "Delle Coppele", reprezentată de pr. paroh Daniel Veres. S-a alăturat credincioșilor din comunitățile parohiale cu cei doi preoți și pr. Vasile Orghici.

Câțiva membrii ai comunităților romano-catolice și greco-catolice române, înainte de momentul ieșirii cu darurile, au însuflețit Sf. Liturghie, cea de rit roman, prin cântarea "Marire în cer lui Dumnezeu" și cea de rit bizantin, prin cântarea "Pe Domnul Laudati-l" din Psalmul 148. În cadrul prediciei, Cardinalul Peter Turkson, a făcut o frumoasă analogie între afirmația Mântuitorului: "În Casa Tatălui Meu sunt multe locuri", și diversitatea comunităților catolice de emigranți aflate pe teritoriul Romei: "Aceste

comunități catolice multietnice prezente pe teritoriul diecezei de Roma au emigrat din țara lor de origine, din cauza mai multor motive. O primă rațiune a fost idea de a găsi o altă casă, o altă țară, care să-i primească, să le asigure demnitatea umană și oportunitatea unei noi perspective socio-culturale”. În acest sens Cardinalul a focalizat mesajul și conținutul predicii sale pe importanța solidarității umane și a fraternității în credință. ”Fiecărei persoane trebuie să i se asigure dreptul la demnitate și să aibă posibilitatea dezvoltării și promovării ei prin pedagogia principiului evanghelic al iubirii și al stimei. Din acest motiv omul este o resursă de mare preț care trebuie recunoscută și integrată”. În concluzie mesajul Cardinalului a ilustrat importanța și contribuția semnificativă pe care comunitățile emigrante o au în cadrul diecezei de Roma. După terminarea Sfintei Liturghii s-a continuat, în piața “San Giovanni” din Lateran, cu un frumos spectacol în cinstea evenimentului dedicat.

Comunitățile românești greco-catolice și romano-catolice și-au manifestat în diversitatea și caracteristica proprie printr-o expoziție cu diferite obiecte și veșminte tradiționale românești, care, în mod autentic au suscitât fascinație, o impresie pozitivă și aprecieri ale multor participanți la eveniment [...].

P. dr. Vasile Orghici

PAROHIA ROMA NORD EUCLIDE ÎN PELERINAJ LA ISCHIA

Parohia Roma-Nord Euclide-Flaminia sub administrarea părintelui Serafim Vescan Iulian, a organizat în data de 22 iunie 2014 un pelerinaj pe insula Ischia.

Punctul de întâlnire al celor 75 de enoriași, a fost Piața Flaminio din Roma, sâmbătă seara la orele 22.30. De aici am plecat către biserica Santa Anastasia de lângă Circo Massimo, unde la ora 24.00 preaiubitul nostru părinte Serafim, împreună cu cei doi invitați de seamă ai săi, parintele Vasile Orghici și părintele Siluan, au oficiat Sfânta Liturghie. Această biserică este deschisă tot timpul anului, zi și noapte, credincioși rugându-se în permanență.

Sfânta și preaviteaza Mucenița Anastasia a trăit în Roma, pe vremea împăratului Diocletian. Era fiica unui elin, cu numele Prepexastu, și al unei creștine cu numele Fausta. A cunoscut învățătura creștină de la mama ei, iar Sfintele Scripturi de la un bărbat insuflat de Dumnezeu și binecredincios, cu numele Hrisogon. Părinții au măritat-o cu un elin pe nume Publie. Din pricina necredinței lui, sfânta se purta cu el fără dragoste; se prefăcea totdeauna bolnavă, ca să nu aibă nici o legătură cu el. Se îmbrăca cu haine proaste și sărăcăcioase; stătea de vorbă numai cu femei nevoioase; slujea pe ascuns pe cei ce patimeau pentru Hristos, intra în închisorile în care se aflau, le spală și le ungea rănilor cu untdelemn și le dădea hrana potrivită, însoțită fiind totdeauna de o slujitoare. Pentru toate aceste fapte, a fost închisă de soțul ei. S-a întâmplat însă că soțul ei s-a înecat într-o furtună pe mare. Ramasă liberă, Anastasia a împărțit toate averile ei săracilor. După aceea, fără să se mai teamă, slujea celor ce patimeau pentru Hristos; pe cei care mureau îi lua și-i îngropa cu cinste. A îndemnat pe mulți la mucenicie. A fost prinsă, supusă la chinuri de ighemoni împreună cu alte femei. În timpul chinurilor și-a luat cununa muceniei.

În jurul orei 3, în liniștea nopții și cu rugăciune neîntreruptă am plecat către Ischia, cu autocarul. Cu ajutorul lui Dumnezeu, dimineața la ora 7.30, am ajuns în portul Pozzuoli care se află la câțiva kilometri de orașul Napoli.

Aici ne-am îmbarcat pe vapor unde, după o călătorie de aproximativ o ora am ajuns la destinația noastră finală, Insula Ischia.

Ischia este o insulă a Italiei din Marea Tireniană, în Golful Napoli, la aproximativ 18 mile marine de localitatea Napoli. Cu o formă trapezoidală, Ischia măsoară aproximativ 10 km de la est la vest și 7 km de la nord la sud, având circa 34 km de linie de coastă și o suprafață de 46.3 km². Este acoperită în întregime de munți, cel mai înalt vârf fiind Muntele Epomeo de 788 m. Insula are o populație de 62.733 locuitori. Climatul este în general cald și umed, cu o temperatură maximă de 38 ° C, în sezonul de vară. Vremea este optimă în cea mai mare parte a anului. Iarna are temperaturi blânde, cu ploi scurte. Principalul oraș al insulei se numește tot Ischia. Insula este înconjurată de plaje bogate în nisip și mici golfuri (multe dintre ele ușor accesibil atât de pe uscat, cât și dinspre mare). Aflată într-o zonă cu activitate vulcanică, insula beneficiază de însemnate resurse de ape termale, minerale și de noroi vulcanic care susțin principala industrie: turismul. Turiștii provin în special din Italia continentală și Germania, dar și din Marea Britanie sau unele țări din Asia. Limba oficială este italiana, dar datorită contactului cu turiști străini, majoritatea locuitorilor cunosc foarte bine germana și engleza.

Pe Insula Ischia ne-am deplasat doar cu mijloacele de transport în comun, autobuzele mai mici sau mai mari care serpuiau pe serpentine. Ne-am plimbat prin orașele stațiuni liniștite, vizitând numeroase locuri și lăcașuri de cult, cum ar fi Biserica Soccorso care este un simbol pentru orașul Forio. Înconjurată de mare și cu fața spre piazza Soccorso, biserica a fost construită în sec XVIII, pe ruinele unei biserici mai vechi. Când vremea este frumoasă, de aici se poate vedea insula Ventotene, cea mai mică insulă a Mării Tireniene, are mai puțin de un km pătrat. O alta biserică care ne-a impresionat a fost și Santa Maria di Loreto care se găsește pe stada principală din același oraș. Aceasta a fost construită în secolul al XIV-lea și apoi complet renovată din anul 1500. În corpul său a fost construit și un spital care era de foarte mare ajutor locuitorilor insulei în acele timpuri.

Un alt loc minunat și plin de istorie a fost și Castelul Aragonez care este o fortificație pe un loc stâncos, construit în 474 î. Hr. de Hiero I din Siracuză, pe o mică insulă în partea de est a insulei Ischia. În jurul anului 1700

aproximativ 2000 de familii locuiau pe insulă mică. Aici existau 13 biserici. În 1912 castelul a fost vândut la un proprietar privat. Castelul este unul dintre cele mai vizitate locuri ale insulei. El este accesat printr-un tunel săpat în stancă la jumătatea secolului XV –lea de către Alfonso de Aragon. Tunelul are 400 metri lungime. De-a lungul tunelului există o capela mică, consacrată lui San Giussepe Della Croce, sfântul patron al insulei.

În călătoria noastră am vizitat și colțurile mai puțin turistice, străduțele imperfecte, dar atât de autentice.

Spre seară, în jurul orei 16.30 ne-am reîntors în port iar în așteptarea vaporului, părintele Vasile ne-a încântat cu câteva cântece religioase cântate la acordeon. Drumul spre casă a continuat în același fel, iar preoții noștri ne-au spus multe cuvinte de învățătură.

Ca o concluzie pot spune că în acest pelerinaj care a început de sâmbătă seara, cu rugăciune, Sfânta Liturghie, iar mai apoi călătoria pe insula Ischia, au fost momente unice care printre altele ne-au arătat cât de unită poate fi comunitatea noastră și toate acestea datorită în primul rând părintelui nostru de suflet, preot Serafim Vescan Iulian, care întotdeauna a fost și este lângă noi, în momentele bune ale vieții dar și în momentele grele prin care trece fiecare. Ca un adevărat păstor a avut întotdeauna grijă de noi și pentru asta îi mulțumim din suflet. Doamne ajută.

Bianca Deliu

CATEHISMUL SFINTEI UNIRI

al I.P.S. Alexandru Șterca Șuluțiu

Acest catehism a fost scris în Blaj, la reședința metropolitană în 20 septembrie 1856, cu textele din Sfintele Scripturi, Sfinții Părinți, Sfintele Sinoade și cântările bisericești, pentru ca toți să cunoască adevărul, să se convingă și să mărturisească că credința Sfintei Uniri cu sfânta catolică și apostolească Biserică a Romei este credința cea adevărată și mântuitoare a sfinților Petru și Pavel și pe care Sfinții Părinți ai bisericii răsăritului, până în secolul a XI-lea (Marea Schismă) au mărturisit-o.

Acest Catehism despre Sfânta Unire a fost compus și tipărit de Excelența Sa preasfințitul Părinte Alexandru Șterca Șuluțiu, arhiepiscop și mitropolit de Alba Iulia și Blaj. Redăm punctele principale ale acestui catehism într-o limbă mai actuală și cu unele explicații actualizate.

1.) Ce este Sfânta Unire?

Sfânta Unire este a crede și a mărturisi aceeași credință pe care Domnul nostru Isus Christos a întemeiat-o, Sfinții Apostoli au propovăduit-o, Sfinții Părinți au mărturisit-o și există în sfânta, catolică și apostolică Biserică a Romei; respectând ritul sau obiceiurile bisericii răsăritene.

2.) Ce nume s-au mai dat de Sfinții Părinți Bisericii lui Christos celei adevărate, catolice și apostolice?

Bisericii lui Christos celei adevărate catolice și apostolice, Sfinții Părinți i-au dat numirea și de Biserică ortodoxă.

3.) Ce înseamnă cuvântul acesta „ortodox”?

Cuvântul acesta „ortodox” înseamnă și pravoslavnic sau catolic, sau dreptcredincios (sau dreptmăritor).

4.) Se cuvine așadar numirea de „ortodox” altei Biserici în afară de Biserica catolică și apostolică?

Numirea de „ortodox” singură se cuvine numai Bisericii celei adevărate catolice și apostolice și credincioșilor ei, și oricare altă Biserică sau creștin, care nu mărturisește aceeași credință, sau nu este în Unire cu sfânta, catolică și apostolică Biserică, numirea de „ortodox” numai cu atâta drept se poate folosi și a o ține, cu acel drept cu care cineva ține un lucru înstrăinat de la altul, sau proprietatea altuia, folosi și întrebuința (adică se folosește într-un mod impropriu).

5.) De ce s-a numit una și aceeași Sfântă Biserică catolică și apostolică și are două nume deosebite "Biserica apusului și Biserica răsăritului, sau Biserica latină și Biserica greacă"? sau acestea au fost două Biserici? Sau au avut de la început diferite credințe?

Biserica apusului și Biserica răsăritului s-au numit astfel după poziția și geografia imperiului roman care era împărțit în "imperiul roman de apus și de răsărit", dar aveau aceeași unică credință.

Biserica apusului s-a numit și "Biserica latină", iar "Biserica răsăritului" s-a numit și "Biserica greacă sau grecească", pentru că în Biserica apusului se făcea slujba sau serviciul divin și a Sfântelor Taine în limba latină sau romană, iar în răsărit în limba greacă sau slavă (la români treptat se introduce limba națională română începând cu sec. al XVII lea).

Iar aceste Biserici, deși aveau tradiții, obiceiuri sau rituri diferite, se celebra Cultul divin a Sfințelor taine în una și aceeași sfântă catolică și apostolică credință, au fost și au rămas în Sfânta Unire. Biserica răsăritului a mărturisit aceeași credință cu Biserica apusului, și a fost ascultătoare și supusă în nouă sute de ani de la Christos, sau până la sec. al 11-lea, când apoi Biserica răsăritului cu totul s-a rupt și dezbinat de Biserica apusului.

După despărțirea Bisericii răsăritului de Biserica apusului, sfânta și singura mântuitoarea catolică și apostolică credință a rămas și se află numai în Biserica Romei, cu capul ei văzut a Bisericii lui Christos, care este Patriarhul Romei vechi (Constantinopol se considera Roma Nouă)

6.) De unde se poate dovedi că în Biserica Romei este adevărata și singura mântuitoare credință catolică și apostolică?

Că în Biserica Romei să află singura mântuirea catolică și apostolică credință se dovedește și de Sfânta Scriptură. Sf. Pavel apostolul scriind către romani, străbunii noștri, în epistola sa cap. 1, v. 8 așa zice: "Întâiu drept aceea mulțumesc lui Dumnezeu prin Isus Christos pentru voi toți, căci credința voastră se vestește în toată lumea." Și tot acolo v. 11-lea și al 12-lea așa zice același Sf. Apostol Pavel: "Doresc să vă văd pe voi (romanii), ca oareși careva dar sufletesc să vă împărțesc vouă spre întărirea voastră: anume ca dimpreună să mă mângâi întru voi prin credința cea dimpreună a voastră și a mea."

În cari cuvinte Sf. Pavel Apostolul mai luminat decât lumina soarelui arată, că credința romanilor sau a Bisericii de la Roma este una și aceeași credință cu credința Sf. Pavel Apostolul, și cu credința care Sfinții Apostoli o vestesc în toată lumea.

Se dovedește aceasta și din scrierile Sfinților Părinți a răsăritului: Sf. Teodor Studitul către Papa Romei Pascalie zice: "că el (Papa Romei) este piatra credinței, pe care este zidită Biserica catolică, pentru că el luminează și cârmuiește Tronul Sfântului Petru."

7.) Cine a întemeiat Biserica Romei?

Noi numai din cuvintele Sf. Teodor Studitul mai sus citat, dar și din istorici grecești, precum este Eusebiu, putem dovedi că Sfânta Biserică a Romei a întemeiat-o Sfântul apostol Petru, iar Sfânta Biserică a răsăritului în 16 ianuarie la tropariu despre Sfântul Petru așa cântă: "Roma nepărăsind la noi ai venit", mărturisind că Sfântul Petru Apostolul a întemeiat Biserica Romei, și a întărit-o prin moartea sa.

8.) Cine a decis dezbinarea Bisericii răsăritului?

Mai întâiu în veacul al 9-lea a fost desbinată Biserica răsăritului de Biserica apusului de către Foție (820-893), care prin puterea și cu vicleșug a scos din tronul patriarhal al Constantinopolului pe Sf. Ignație, luând el scaunul patriarhal, și pentru că Patriarhul Romei care fiind capul Bisericii din toată lumea l-a excomunicat și afurisit, în afară de patriarhie, acesta a mărturisit neunirea, dar mai târziu după moartea sf. Ignașiu s-a pocăit și a murit unit cu Roma. Apoi Mihai Cerularie în sec. al XI lea a dezbinat definitiv Biserica de răsarit de cea de Apus.

9.) A fost o cauză dreaptă și canonică această rupere și dezbinare a tăia Biserica răsăritului de cea a apusului?

Acesta n-a avut nici o cauză dreaptă și canonică pentru care să despartă Biserica răsăritului de a apusului, ci a fost ambiția și mândria unor persoane de pe scaunul de patriarhie a Constantinopolului, pe care au șezut mulți oameni trufași, răi, necredincioși și eretici sau mari schismatici, iar de a lungul a 400 de ani prin erezile lui Arie, Machidonie, Eutihie și Nestorie - care au fost Patriarhul în Țarigrad!, au fost rupturi și tensiuni care au dus la schisma lui Foție și mai târziu a lui Cerularie care a rupt și despărțit definitiv Biserica. Acești patriarhi din mândrie împotriva canoanelor ecumenice și a conciliului din Nicea, voiau să se facă ei cap al Bisericii lui Christos, și nu se mulțumeau cu locul al doilea după Patriarhul Romei, și neavând cauze canonice își justificau faptele lor prin a acuza Biserica apusului și patriarhului de Roma de diferite lucruri, cauzate de diferitele mentalități culturale, iar dintre acestea cele mai importante sunt următoarele 4 puncte considerate dogmatice:

- 1.) Biserica nu are un conducător vizibil decât Christos, că Petru n-ar fi fost primul între apostoli și n-ar fi întemeiat Biserica din Roma (se neagă primatul Papei de la Roma),
- 2.) Spiritul Sfânt porcede numai de la Tatăl și nu de la Fiul (se neagă dogma Filioque),
- 3.) sfânta Cuminicătură se poate face numai cu pâine dospită și nu cu pâine azimă (se neagă pâinea azimă);
- 4.) negarea judecății particulare după moarte, a viziunii lui Dumnezeu sau osândirii după moarte (se neagă Purgatoriul sau a locului de purificare a celor adormiți în Christos).

10.) Ce se poate răspunde la aceste 4 puncte sau acuze?

1.) Biserica care este o comunitate de oameni are nevoie și de o organizare vizibilă, de aceea în orice comunitate este nevoie de un preot, în orice dieceză este nevoie de un episcop sau patriarh, iar între episcopi sau patriarhi este nevoie de un conducător vizibil, istoria mântuirii l-a ales pe Petru între apostoli, iar urmașii apostolilor au perpetuat această funcție a Patriarhului de la Roma, care era considerat ca vicar al lui Christos pe pământ, iar Biserica de-a lungul veacurilor a afirmat și susținut mereu aceasta în documentele conciliare ecumenice. Faptul că Petru a avut un primat între apostoli este arătat și de scrierile N.T., de exemplu: **In 21,15-17: "Isus i-a spus lui Simon Petru: Simon, fiul lui Ioan, mă iubești tu mai mult decât aceștia?. El i-a zis: da, Doamne tu știi că te iubesc. El i-a spus: Paște mielusei mei! ... paște oile mele ... păstorește oile mele"; Mt 16,18-19: "Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui. Ție îți voi da cheile împărăției cerurilor: dacă vei lega ceva pe pământ va fi legat și în ceruri, iar dacă vei dezlega ceva pe pământ va fi dezlegat în ceruri"; In 20,22: "Și spunând acestea a suflat asupra lor și le-a zis: Primiți pe Spiritul Sfânt".**

În toate Conciliile sau Sinoadele Ecumenice de-a lungul istoriei se afirmă și se susține primatul sau întâietatea patriarhiei și a scaunului patriarhal al Romei, concilii de altfel recunoscute până la schisma lui Celularie din 1054 de bisericile orientale și la care au participat toate Bisericile din cele cinci centre patriarhale importante (Roma, Constantinopol, Ierusalim, Antiohia, Alexandria).

2.) Chestiunea Filioque la care orientali propun formula: Spiritul Sfânt purcede de la Tatăl prin Fiul, iar latini propun formula: Spiritul Sfânt purcede de la Tatăl și Fiul, una privește mai mult spre ierarhia persoanelor divine iar cealaltă spre egalitatea naturii divine a celor trei persoane distincte, de fapt este una și același lucru, fiind deasemenea complementare, fiind o chestiune de limbaj, fiindcă prin aceasta formule dogmatică se dorește afirmarea dogmatică a Sfintei Treimi a unicului Dumnezeu și nu explicarea sau definirea unui mister precum cel al Sfintei Treimi. Deci în fond este doar o chestiune de limbaj și nu de dogmă.

3.) Sf. Cuminecare sub forma de pâine dospită sau azimă, este din nou o chestiune formală, în Biserica Catolică se folosesc amândouă formele (fiind prezente amândouă tradițiile apuseană și răsăriteană), nu se neagă validitatea sau lecitatea la nici una dintre ele, ele aparțin doar unor tradiții sau practici religioase diferite, dar amândouă sunt corecte. Ceea ce este important este substanța pâinii și nu forma ei.

4.) Purgatoriul sau purificarea greșelilor după moartea fizică derivă dintr-o credință și o practică creștină, atestată și de N.T., în care de la începuturi Biserica se ruga pentru cei adormiți în Domnul, pentru ca să fie ajutați sau purificați de greșelile făcute în viață, pentru a fi mântuiți, așa cum atestă și acum pomelnicele și părăstasurile care se fac de asemenea în practica bisericilor orientale. În apus unde Biserica a continuat să convoace Concilii s-a ajuns la definirea acestei stării a celor decedați, denumită Purgatoriu (purificare), adică locul de purificare a celor care au murit pătați de păcate. Dacă aceste persoane ar fi în lad ele nu ar mai putea fi salvate, iar dacă sunt în Rai nu mai au nevoie de rugăciunile noastre, deci nu se poate nega această credință și practică creștină în purificarea celor decedați pentru a fi mântuiți. Pe de altă parte credința că Biserica pelegrină pe pământ și Biserica triumfătoare în ceruri se susține reciproc în rugăciunea către Dumnezeu nu este deloc străină mentalității orientale. Desigur că se încearcă neagarea unei definiții sau precizarea acestei credințe creștine, dar în practică și orientali cred și practică această credință creștină.

Din motive de spațiu vom continua publicarea în numerele următoare a altor părți din acest catechism al Unirii Românilor cu Biserica Catolică a Romei, cea universală și dreptcredincioasă (catolică și ortodoxă).

Va urma [...]

DUMINICA COBORÂRII SFÂNTULUI SPIRIT

RUSALIILE – 8 iunie 2014

***”Așa cum m-a trimis Tatăl,
așa vă trimit și Eu pe voi”.***

In 20,19-23

În seara aceleiași zile, prima a săptămânii, deși ușile locului în care erau discipolii, de frica iudeilor, erau încuiate, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!”. Zicând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta. Discipolii s-au

bucurat când l-au văzut pe Domnul. Atunci, Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Așa cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi”. Și, spunând aceasta, a suflat asupra lor și le-a zis: „Primiți pe Spiritul Sfânt. Căroră le veți ierta păcatele, vor fi iertate; căroră le veți ține, vor fi ținute”.

Mandatul de capturare nu era doar pentru Isus, ci era emis pentru întregul grup. A fost Isus, care dintr-o poziție de supremație spune gărzilor: **”Dacă mă căutați pe mine, lăsații pe aceștia să plece”**. Isus este păstorul care își oferă viața pentru oile sale.

Dar acum păstorul merge în căutarea oilor sale, cele care s-au rătăcit din cauza arestării sale și mai ales din cauza morții sale infamante. Și Isus merge să le caute, pentru a le recupera. Cu toate că a fost dat anunțul învierii lui Isus, discipolii săi s-au ascuns de frica autorităților religioase. Nu este suficient să știm că Isus a înviat, ci trebuie făcută experiența învierii Sale, a prezenței Sale.

Este ceea ce ne spune evanghelistul Ioan, așadar, **”În seara aceleiași zile, prima a săptămânii, deși ușile locului în care erau discipolii erau încuiate, de frica iudeilor ...”**. Iudeii nu sunt poporul, ci în această evanghelică reprezintă capii - autoritățile religioase. **”A venit Isus, a stat în mijlocul lor”**, iată locul lui Isus în comunitate, este la centru, în mijlocul lor.

El este punctul central, de referință. Este El factorul de unitate a întregului grup. Ceea ce urmează sunt primile cuvinte pe care Isus le pronunță, o dată înviat, în deplinătatea condiției divine, și este prevestirea unei fericiri depline. Termenul **"pace"**, în ebraică **Shalom**, indică mult mai multe decât pacea noastră, ne indică tot ceea ce contribuie la deplina fericire și bucurie a oamenilor.

Iar Isus nu se limitează la un anunț verbal, la un simplă veste, demonstrează de ce trebuie să fie pe deplin fericiti. **"Zicând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta."** Sunt semnele indelebile ale iubirii sale. Iubirea care l-a împins să-și dea viața pentru ai săi, nu a fost un răspuns într-o situație dramatică, ci normalul comportament a lui Isus în interiorul comunității Sale.

Isus nu intervine în momentele de necesitate sau răspunde cu iubirea Sa la necesitățile comunității. Ci Isus în mijlocul comunității protejează, apără, ajută și sporește capacitatea de iubire a discipolilor săi care acceptă iubirea Sa, El este mereu prezent și îi însoțește.

Și de fapt discipoli se bucură. Astfel, dacă înainte erau inspăimântați, acum sunt plini de bucurie **"când l-au văzut pe Domnul. Atunci, Isus le-a zis din nou: „Pace vouă!”**. În timp ce prima pace a fost motivată de faptul că iubirea, spune Isus, care m-a împins să-mi dau viața pentru voi continuă, a doua pace este motivată de faptul de a fi chemați să prelungim aceeași acțiune a lui Isus, să răspândim iubirea lui Dumnezeu pentru omenire.

Pacea și fericirea omului vin de la această iubire primită de la Dumnezeu, și Isus le-a arătat mâinile și coasta sa, dar vine și din iubirea care este comunicată, și de aceea Isus, în a doua pace, la a doua invitație la fericire, spune: **"Așa cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi"**, iată sursa fericirii. Discipoli, fiecare credincios, este chemat să prelungască misiunea lui Isus în a manifesta vizibil iubirea Tatălui. Aceasta este sursa bucuriei, a fericirii depline. Așadar este o iubire care ne este comunicată, o iubire care este primită de la Dumnezeu și o iubire care trebuie comunicată altora. **"Și, spunând aceasta, a suflat"**. Evanghelistul repetă aceleași acțiuni a lui Dumnezeu asupra primului om, când citim în cartea Genezei, cap. 2 verset 7, atunci **"Domnul Dumnezeu l-a plăsmuit pe om din țărâna pământului și i-a suflat în nări suflare de viață și omul a**

devenit ființă vie". La fel și Isus. Isus completează creația, comunică omului Spiritul Său, adică aceeași capacitate de iubire pe care Tatăl l-a comunicat lui Isus și pe care acum Isus îl comunică, dar nu la toți, ci aceluia care acceptă invitația Sa de a prelungi cu iubirea lor iubirea pe care au primit-o, acei care merg precum Isus care a fost trimis de Tatăl.

"Căroră le veți ..." și aici nu se folosește verbul **"a ierta"**, ci a **"elibera de păcate"**. Prin **"păcate"** evanghelistul nu folosește ceea ce însemna "vină, greșală, lipsă", ci o direcție greșită de viață. Ce vrea să spună evanghelistul? Aici Isus nu acordă o putere unora, ci o responsabilitate a întregii comunități. Comunitatea trebuie să fie această lumină din care se emană iubirea lui Dumnezeu. Cei care trăind în nedreptate, se simt atrași de această lumină și intră să facă parte, schimbându-și mentalitatea și orientarea vieții, au trecutul injust complet șters.

În schimb cei la care ... și din nou aici nu este verbul a ierta în sens negativ, ci **"a ține, a menține, a imputa"**, așadar **"căroră le veți ține, vor fi ținute"**, adică vor rămâne imputați, vor rămâne sub umbra morții.

Ce vrea să spună evanghelistul? Cei care fac răul nu iubesc lumina, ci văzând strălucirea luminii, se retrag și mai mult la umbra întunericului. Așadar nu este o putere a comunității, ci o responsabilitate: a face să strălucească iubirea lui Dumnezeu. Cei care se simt atrași, trecutul lor va fi complet iertat, dar cei care în schimb văd în această iubire o amenințare a intereselor personale, a convenienței lor, se vor retrage și mai mult sub umbra întunericului și a morții, până când se vor pierde definitiv.

Comentariu Evanghelic al d. Dan Pisuc

***"Primiți pe Spiritul Sfânt.
Căroră le veți ierta păcatele,
vor fi iertate."***

ȘTIRI - ȘTIRI - ȘTIRI - ȘTIRI - ȘTIRI - ȘTIRI - ȘTIRI - ȘTIRI - ȘTIRI - ȘTIRI - ȘTIRI - ȘTIRI - ȘTIRI

COMUNICAT DE PRESĂ LA ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR SESIUNII DE PRIMĂVARĂ A
CONFERINȚEI EPISCOPILOR DIN ROMÂNIA

07.05.2014, Oradea (Catholica) - Participarea credincioșilor catolici la vot, apărarea familiei și a vieții, promovarea libertății și a drepturilor fundamentale ale omului, situația din Ucraina, pastorația romilor, învățământul confesional catolic au fost câteva dintre temele abordate de Episcopii romano-catolici și greco-catolici din România în sesiunea plenară a Conferinței Episcopilor din România (CER). Lucrările au avut loc în zilele de 5-7 mai 2014 și au fost găzduite de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, de Oradea. Au participat din partea comunităților românești din Italia: Pr. Ioan Pop coordonator, Pr. Vasile Barbolovici, Pr. Marinel Mureșan, Pr. Robert Popa și Pr. Serafim Iulian Vescan.

EPISCOPLUL ANTON DURCOVICI A FOST BEATIFICAT LA IAȘI

17.05.2014, Iași (Catholica) - Liturgia de beatificare a Episcopului martir Anton Durcovici a strâns, în ziua de sâmbătă, 17 mai 2014, pe stadionul din Iași, peste 23 de mii de pelerini din Moldova, Muntenia, Transilvania, dar și din alte țări – Austria, Germania, Italia, Spania, Polonia, Ungaria. Unii au venit cu o zi înainte, alții de dimineață, cu autocare, microbuze sau mașini mici. Dintr-un tren special au coborât la ora 9,20 peste 2.500 de persoane, fiind duși la stadion cu autobuzele orașului. Numărul participanților a depășit așteptările organizatorilor. Participanții au primit la intrarea pe stadion apă, broșură cu Liturgia, eșarfă, insignă și șepcuță pentru soare. Mulți erau în costume naționale, specifice zonei din care veneau.

Aproape 120 de preoți și diaconi dintre cei peste 500 prezenți au ajutat la distribuirea Preasfintei Împărtășanii. Printre preoții prezenți la Liturghie a fost și Anton Bișoc (93 de

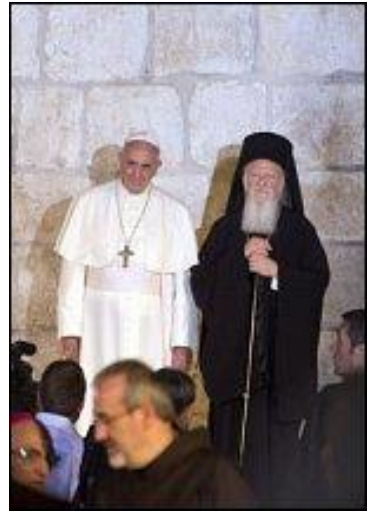
ani), pentru care „evenimentul beatificării a avut o încărcătură emoțională maximă, întrucât Episcopul i-a fost rector și profesor”. Douăzeci și cinci de Episcopi au stat în jurul celor doi Cardinali, Angelo Amato și Lucian Mureșan, și al Nunțiuului apostolic în România, Arhiepiscopul Francisco-Javier Lozano. Rugăciunea credincioșilor a fost proclamată în mai multe limbi – română, germană, maghiară, italiană, poloneză. La ofertoriu două familii, un călugăr, o călugăriță și un seminarist au purtat la altar daruri: pâine, vin și o cruce.

Ministranții, peste 700, au fost îmbrăcați în hainele lor. Dintre cei două mii de tineri prezenți, două sute au îmbrăcat haina specifică voluntarilor, ajutând la buna desfășurare a celebrării. De eveniment au fost interesați și jurnaliștii, fiind acreditați aproape 120. Lor li s-au adăugat politicieni, senatori, deputați, autorități civile. La final, PS Petru Gherghel a mulțumit Episcopilor, preoților, credincioșilor din țară și din străinătate, autorităților civile și celor care au contribuit la buna desfășurare a evenimentului. A mulțumit, de asemenea, și IPS Teofan, Mitropolit ortodox al Moldovei și Bucovinei, prezent la sărbătoare. „Pentru toți această zi a fost o invitație la a ne prețui mai mult credința: ea l-a costat mult pe Episcopul Anton Durcovici. A fost și o chemare la a ne atașa de Dumnezeu cu toată ființa, căci ‘fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul’”, citim în finalul relatării de pe Ercis.ro.

PAPA FRANCISC ȘI PATRIARHUL ECUMENIC AU DAT O DECLARAȚIE COMUNĂ

26.05.2014, Ierusalim (Catholica) – După ceremonia de primire pe aeroportul din Tel Aviv, din seara zilei de duminică, 25 mai 2014, Papa Francisc a mers cu elicopterul la Ierusalim unde, la sediul Delegației apostolice, s-a întâlnit cu Patriarhul ecumenic de Constantinopol, Bartolomeu, însoțit de trei înalți demnitari. La întâlnire au participat și Cardinalul Pietro Parolin, secretar de stat al Vaticanului, și Cardinalul Kurt Koch, prefect al Consiliului Pontifical pentru Promovarea Unității Creștinilor.

Patriarhul Bartolomeu a fost ales în 1991 ca al 270-lea Patriarh Arhiepiscop de Constantinopol, Noua Romă, și Patriarh ecumenic. El l-a vizitat pe Papa Benedict al XVI-lea în Vatican în 2008 și a participat la celebrarea celui de-al doilea mileniu de la nașterea Sf. Paul. În 19 martie 2013, a participat la Liturgia de inaugurare a pontificatului Papei Francisc; a fost pentru prima oară de la Marea Schismă din 1054 încoace când un Patriarh ortodox a fost prezent la ceremonia de inaugurare a unui Papă catolic. După întâlnire, Papa Francisc și Patriarhul Bartolomeu au semnat o declarație comună.

Făcând apel la a acționa împreună pentru „apărarea demnității persoanei umane în fiecare etapă a vieții, pentru sfințirea familiei bazată pe căsătorie, pentru promovarea păcii și a binelui comun, pentru a răspunde suferințelor care continuă să afecteze lumea noastră”, cei doi lideri de Biserici afirmă de asemenea faptul că „există o nevoie urgentă de cooperare efectivă și responsabilă între creștini pentru a apăra pretutindeni dreptul la exprimarea publică a credinței și de tratare justă atunci când se promovează ceea ce creștinismul continuă să ofere societății și culturii contemporane. În acest sens, îi invităm pe toți creștinii să promoveze un dialog autentic cu iudaismul, islamul și cu alte tradiții religioase. Indiferența și ignoranța reciprocă nu pot conduce decât la neîncredere și chiar conflicte.”

O NOUĂ EPARHIE GRECO-CATOLICĂ, CU SEDIUL LA BUCUREȘTI

29.05.2014, Blaj (Catholica) - În perioada 7-9 mai 2014, s-au desfășurat la Oradea, sub președinția Preafericitului Părinte Cardinal Lucian Mureșan, lucrările sesiunii ordinare de primăvară ale Sinodului Episcopilor Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică. Considerând nevoia pastorală și realitatea istorică, culturală și geografică a sudului teritoriului extracarpatic al Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Făgăraș, cu acordul și binecuvântarea Sfântului Părinte Papa Francisc, după ce a primit consensul Sinodului Episcopilor Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, conform can. 85 § 1 al Codului Canoanelor Bisericilor Orientale, după consultarea Scaunului Apostolic al Romei, Preafericirea Sa Cardinal Lucian Mureșan, în calitate de Arhiepiscop Major, a înființat Eparhia „Sfântul Vasile

cel Mare” de București (Eparchia Sanctus Basilius Magnus Bucarestiensis Romenorum), cu teritoriu canonic corespunzător capitalei României și județelor provinciei istorice a Țării Românești (Oltenia, Muntenia și Dobrogea), numindu-l pe Preasfințitul Episcop Mihai Frățilă în funcția de Episcop eparhial al noii Eparhii „Sfântul Vasile cel Mare” de București, iar biserica „Sfântul Vasile cel Mare” (strada Polonă) din București primește rangul și statutul de Catedrală a noii Eparhii.

Comunicat oficial al BRU

11 OCTOMBRIE - „ZIUA ȘCOLII ARDELENE”

11.06.2014, Oradea (Catholica) - La inițiativa deputatului bihorean Adrian Miroslav Merka, reprezentant al Uniunii Democratice a Slovacylor și Cehilor din România, data de 11 octombrie a fost declarată, prin lege adoptată de Camera Deputaților, Ziua Școlii Ardelene. „Am făcut acest demers, printr-un efort comun cu Episcopia Greco-Catolică de Oradea, deoarece consider că țara noastră are nevoie astăzi, mai mult decât oricând, să își reconfirme valorile naționale în conștiința publică”.

Școala Ardeleană a contribuit nu numai la emanciparea spirituală și politică a românilor transilvăneni, ci și la a celor de peste munți. Unul din documentele cele mai importante elaborate îl constituie petiția *Supplex Libellus Valachorum* (1791, 1792), adresată împăratului romano-german Leopold al II-lea, pentru

recunoașterea națiunii române ca parte constitutivă a Marelui Principat Transilvania. O altă realizare a Școlii Ardelene a fost introducerea grafiei latine în limba română, în locul scrierii chirilice, și tipărirea primului dicționar cvadrilingv al limbii române, *Lexiconul de la Buda*. Deviza Școlii Ardelene a fost „*Virtus Romana Rediviva*” (prescurtat V.R.R.), care îndemna la renașterea vechilor virtuți ostășești, în lupta pentru drepturi naționale, pentru limba și credința străbună, pentru unirea tuturor românilor într-o singură țară.

Reprezentanții de marcă ai Școlii Ardelene, Samuil Micu, Gheorghe Șincai, Petru Maior și Ioan Budai-Deleanu, dar și întreaga clasă intelectuală pe care au creat-o prin ideile lor în toate cele trei principate românești istorice, au preconizat logica unității poporului român într-o singură formațiune politică, logică întemeiată pe unitatea originară a limbii românilor din întregul spațiu locuit de aceștia, peste granițele vremelnice instituite de vitregiile istoriei. Limba română, ca moștenire istorică de bază a poporului nostru, a constituit un obiect profund de cercetare a Școlii Ardelene, prin orientări programatice curajoase, dintre care unele continuă până astăzi, cum este cazul *Dicționarului tezaur al limbii române*. Cercetătorul atent poate constata că toate aliniamentele gândirii politice, ale filosofiei sociale, ale ideologiei culturale și pedagogice din zilele noastre sunt, în bună parte, tributare tenacului curent maturizat în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea.

Ziua de 11 octombrie 1754 este ziua în care, la Blaj, Episcopul Petru Pavel Aron a emis decretul de înființare, la Blaj, a primelor școli sistematice și moderne din istoria românilor.

Știri preluate de pe siturile de informare bru.ro și catholica.ro

PER I NOSTRI AMICI ITALIANI**Il Sacramento dell'Unzione degli Infermi nella Parrocchia di Flaminia - Roma Nord**

Nel giorno benedetto di Domenica, nella Cappella di via Flaminia per i fedeli della Parrocchia Romena Flaminia Roma-Nord, il padre parroco Serafim Iuliu Vescan ha invitato altri sacerdoti della zona all'ufficiatura dell'Olio Santo.

Alle 10, padre Serafim ha iniziato la Santa e Divina Liturgia con p. Vasile Orghici, p. Gheorghe Cristescu e p. Alin Bolduț. Due dei tre sacerdoti presenti si sono messi a disposizione perché i fedeli si accostassero al Sacramento della Confessione (Penitenza). Andrei Roman e Daniel Achim, studenti presso il Pontificio Collegio "Pio Romeno" hanno intonato i canti liturgici. Ogni prima Domenica del mese, p. Serafim celebra il Santo Sacramento dell'Olio Santo per le numerose richieste dei parrocchiani, ma anche per propria convinzione, essendo questo sacramento efficace per i fedeli.

Impressionante è stata la forza di questo Sacramento il 12 Febbraio, il Sacramento esso si ripete ogni anno nella Chiesa Universale, per la festa della Santa Vergine di Lourdes, a prova che le Chiese hanno in comune il Sacramento dell'Olio Santo con la potente preghiera di esorcismo e di guarigione, a coronamento delle molte preghiere, i sacerdoti impartiscono la benedizione a conclusione della celebrazione, tracciando il segno della Croce, ungono con l'olio vegetale consacrato le fronti dei fedeli che si avvicinano e partecipano con grande fede e particolare pietà. [...]

Simona Pop

**Comunità parrocchiale Flaminia-Euclide, Roma-Nord e Delle Copelle
alla Festa dei popoli, ROMA**

Una risorsa umana-interetnica- internazionale che sia riconosciuta ed integrata! Domenica 18 Maggio, 2014, alle ore 12,30 si è svolta a Roma, nella Basilica di San Giovanni in Laterano, la XXIII edizione della Festa dei Popoli. Il tema fondamentale di quest'avvenimento è stato: "Una ricchezza da accogliere". L'avvenimento è stato promosso ed organizzato dai missionari Sclabriniani, dal dipartimento per gli emigrati e dalla Caritas della Diocesi di Roma assieme alle comunità di "migrantes" cattolici del territorio della diocesi di Roma. Quest'avvenimento ha luogo ogni anno nella terza Domenica del mese di Maggio. Durante l'omelia il Cardinal Peter Turckson ha illustrato una bella analogia tra la promessa del Salvatore: "Nella Casa di Mio Padre ci sono molti posti" e la diversità delle comunità cattoliche di emigrati che si trovano sul territorio di Roma. "Queste comunità cattoliche multietniche presenti sul territorio della Diocesi di Roma sono emigrate dalla loro Patria d'origine per molte ragioni. La prima è stata l'idea di trovare un'altra casa, un altro Paese che li ricevesse, che garantisse loro la dignità umana e la possibilità di una nuova prospettiva socio-culturale." In tal senso, il Cardinale ha messo a fuoco il messaggio ed il contenuto della sua omelia sull'importanza della solidarietà umana e sulla fraternità basata sulla Fede.

Bisogna garantire ad ogni persona il diritto alla dignità umana e la possibilità di sviluppo e di promozione anche attraverso la pedagogia del principio evangelico dell'amore e della stima sociale. Per questa ragione l'uomo è una risorsa preziosa che deve essere

riconosciuta ed integrata. In conclusione, il messaggio del Cardinale ha illustrato l'importanza ed il contributo significativo che le comunità dei migranti rivestono nell'ambito della Diocesi di Roma. Al termine della Santa e Divina Liturgia, si è proseguito, in piazza San Giovanni in Laterano con un bello spettacolo in onore dell'avvenimento.

Le Comunità romene di rito latino e bizantino hanno manifestato la loro diversità e le loro peculiari caratteristiche con un'esposizione di diversi oggetti e costumi popolari romeni che hanno realmente suscitato un fascino, un'impressione positiva e valutazioni entusiaste da parte di molti partecipanti all'avvenimento. [...] *P. dr. Vasile Orghici*

La Parrocchia Roma–Nord, amministrata da padre Serafim Vescan Iulian, ha organizzato il 22 Giugno 2014 un pellegrinaggio ad Ischia

Il punto di incontro dei 75 parrocchiani è stata Piazza Flaminio a Roma, Sabato sera alle 22,30. Da qui siamo andati verso la chiesa di Sant' Anastasia, nei pressi del Circo Massimo ove, alle 24, il nostro caro padre Serafim, assieme ai due invitati ragguardevoli padre Vasile Orghici e Padre Siluan, hanno officiato la divina Liturgia.

A guisa di conclusione, posso dire che questo pellegrinaggio, iniziato Sabato sera, con la preghiera, la celebrazione della Santa Liturgia, poi continuato sull'isola d'Ischia, ha fatto riscontrare momenti unici che ci hanno mostrato quanto unita possa essere la nostra comunità. Tutto questo grazie soprattutto al grande animo del nostro padre Serafim Vescan Iulian, che è sempre stato ed è accanto a noi, non solo nei momenti belli della vita, ma anche in quelli difficili che ognuno attraversa. Come un vero pastore, ha sempre avuto cura di noi e anche per questo lo ringraziamo di cuore. Il Signore aiuti lui e noi! [...]

Bianca Deliu

Catechismo della Santa Unione Unione

Di Sua Ecc. Alessandro Sterca Solutiu

Questo catechismo è stato scritto a Blaj, nella residenza metropolitana al 20 settembre 1856, con testi della Bibbia, santi Padri, dei Concili e canti religiosi, per conoscere tutti la verità e di essere convinti e di credere che la fede nella Unità con la santa, cattolica e apostolica Chiesa di Roma e la fede vera e salvifica di santi Pietro e Paolo e che i santi Padri della Chiesa di oriente, fino al secolo XI (la Grande Scisma) hanno confessato.

Questo Catechismo della Santa Unione è stato scritto e pubblicato da Sua Ecc. Padre Alessandro Sterca Solutiu, arcivescovo e metropolita di Alba Iulia e Blaj. Si presentano le principali punti di questo catechismo nel linguaggio attuale con alcune spiegazioni di attualità. Si esamina cosa sia la Unione con la Chiesa di Roma, Chiesa di Cristo una santa, cattolica e ortodossa, apostolica; perché si chiama ortodossa e cattolica, cosa significa e perché si identifica con la Chiesa di Roma, chi ha fondato questa Chiesa, come e perché sia avvenuta la Scisma di Oriente nel 1054, le contestazioni e le risposte ai quattro punti dogmatici fondamentali della rottura di Costantinopoli di Roma.

Pr. Serafim Iulian Vescan

PENTECOSTE - DOMENICA DELLA DISCESA DELLO SPIRITO SANTO

“Come il Padre ha mandato me, anche io mando voi”

Gv 20,19-23

¹⁹La sera di quel giorno, il primo della settimana, mentre erano chiuse le porte del luogo dove si trovavano i discepoli per timore dei Giudei, venne Gesù, stette in mezzo e disse loro: "Pace a voi!". ²⁰Detto questo, mostrò loro le mani e il fianco. E i discepoli gioirono al vedere il Signore. ²¹Gesù disse loro di nuovo: "Pace a voi! Come il Padre ha mandato me, anche io mando voi". ²²Detto questo, soffiò e disse loro: "Ricevete lo Spirito Santo. ²³A coloro a cui perdonerete i peccati, saranno perdonati; a coloro a cui non perdonerete, non saranno perdonati".

Commento al vangelo di d. Dan Pisuc

NOTIZIE**Titoli di stampa:**

Comunicato di stampa - chiusura dei lavori della sessione di primavera
nella Conferenza Episcopale Romena

La beatificazione del vescovo Anton Durcovici a Iasi

Dichiarazione comune di Papa Francisc e Patriarca ecumenico

La nuova diocesi greco-cattolica con residenza a Bucarest

11 ottobre – Giorno nazionale dedicato alla Scuola Ardealeana (di Transilvania)

PROGRAMUL BISERICII FLAMINIA – ROMA NORD

Duminica celebrările se fac la Instituto delle Suore

Via Flaminia 353; 00176 – Roma (RM):

- **08:40 – 09:50** – Utrenie sau Acatist
- **10:00 – 11,30** – Sfânta Liturghie
- **12:00 – 13:00** – Părăstase și alte rugăciuni

Spovedanii - în timpul Utreniei și după Sfânta Liturghie

Sfântul Maslu - în fiecare primă duminică din lună

În timpul săptămânii, în fiecare zi se celebrează

în Parohia San Valentino - via Germania, nr. 13:

- **08:00 – 08:30** – Spovedanii
- **08:30 – 09:10** – Sfânta Liturghie

Joi 16.00 – 17:00 – Paraclisul

Duminică 18:20 – 20:45 – Spovedanii

CUPRINS - SOMMARIO - CUPRINS - SOMMARIO - CUPRINS - SOMMARIO - CUPRINS**CUPRINS**

Sacramentul Ungerii Bolnavilor în Parohia din Flaminia - Roma Nord _____	pag. 1
Sărbătoarea Popoarelor la Roma _	pag. 4
Pelerinaj la Ischia _____	pag. 6
Catehismul Sfintei Uniri _____	pag. 9
Dum. Coborârii Sfântului Spirit __	pag. 14
Știri _____	pag. 17
Per I Nostri Amici Italiani _____	pag. 21
Cuprins _____	pag. 24

SOMMARIO

Sacramento dell'unzione dei malati nella Parocchia di Flaminia - Roma N. _	pag. 1
Feste dei popoli a Roma _____	pag. 4
Pelegrinaggio a Ischia _____	pag. 6
Catechismo della Santa Unione __	pag. 9
Dom. Della Pentecoste _____	pag. 14
Notizie _____	pag. 17
Per I Nostri Amici Italiani _____	pag. 21
Sommario _____	pag. 24

REDACTIA

Director al revistei și redactor:

Pr. Serafim Vescan Iulian

Colaboratori:

Simona Pop, Pr. dr. Vasile Orghici, Bianca Deliu, d. Dan Pisuc

Fotografii:

Rocco Mario POLLA

ADRESE CONTACT

Preot Serafim Iulian Vescan

Biserică:

Chiesa di San Valentino

Via Germania, nr.13; 00196 – Roma (RM)

Casa canonică:

Chiesa di San Valentino

Via Germania, nr.13; 00196 – Roma (RM)

Tel.: cel. 3497307782; fix. 068070359

E-mail: padreserafim2001@yahoo.it

ȘTIRI DIN VIAȚA PAROHIEI GĂSIȚI PE ADRESA:

WWW.BRU-ITALIA.EU – ROMA NORD

RIA BUONO
NAPOLI

